

Forudsætningen om god tro hos den senere driftsherre indgik ikke i det forslag, der blev udarbejdet af Jordforureningsudvalget. Denne betingelse foreslås imidlertid indsat for at sikre, at den, der har erhvervet en virksomhed uden at kende til det meddelte eller forvarslede påbud, ikke bliver forpligtet til at opfylde det. Det skal bemærkes, at der hermed muligvis indføres en indsnævring af påbudsadgangen set i forhold til gældende ret. Det skal dog understreges, at den gældende retsstilling på dette punkt ifølge rapporten fra underudvalget »Den juridiske Verden«, jf. betænkning nr. 1, 1995, er behæftet med en vis usikkerhed.

Ved begrebet driftsherre forstås en person eller et selskab, som driver virksomheden videre. Det er uden betydning, på hvilken måde virksomheden overgår til en ny driftsherre. Påbudet binder således ved virksomhedsoverdragelser, der sker såvel ved køb, gave, arv, skilsmisse, hensidder i uskiftet bo, tvangsauktion, overtagelse som ufyldstgjort panthaver og lignende.

Med bestemmelsen i stk. 5 fastslås det, at er der på erhvervestidspunktet alene meddelt eller forvarslet påbud om undersøgelser, kan myndigheden følge dette påbud op med et nyt påbud om yderligere foranstaltninger vedrørende samme forurening, der har begrundet påbudet om undersøgelser, uanset at det nye påbud ikke forelå ved erhvervelsen.

Forslaget til stk. 5 indebærer, at et undersøgelsespåbud, der er meddelt efter § 40 i nærværende lovforslag vedrørende en forurening, der er sket før lovens ikrafttræden, kan følges op af et oprydningpåbud efter bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven, herunder § 69.

De i forslaget til stk. 5 nævnte yderligere foranstaltninger vil ikke omfatte yderligere påbud om undersøgelser efter miljøbeskyttelsesloven, da § 40 i jordforureningsloven fremover omfatter alle undersøgelsespåbud til virksomheder.

Bestemmelserne i stk. 4 og 5 omfatter alene den situation, hvor en bestående virksomhed drives videre af en ny erhverver. I den situation, hvor virksomheden lukkes, kan disse bestemmelser ikke anvendes.

Derfor foreslås det yderligere i stk. 6, at påbud, der er meddelt efter miljøbeskyttelsesloven, er bindende overfor en senere erhverver af den forurenede ejendom, såfremt denne køber ejendommen på et tidspunkt, hvor påbud er forvarslet eller meddelt forurenere. Det er uden betydning, om erhvervelsen sker ved køb, gave, arv, skilsmisse, hensidder i uskiftet bo, tvangsauktion, overtagelse som ufyldstgjort panthaver eller lignende.

Det er en betingelse, at forurenere ikke efter, at det er blevet indskærpet, og forholdet er blevet politianmeldt, har efterkommet påbudet. Indskærpelsen skal

ske som led i tilsynet og være skriftlig. Der er således i stk. 6 tale om en subsidiær forpligtigelse for erhververen. Det er endvidere en betingelse, at erhververen på erhvervestidspunktet vidste eller burde vide, at der var udstedt eller forvarslet et påbud, og at ejendommen erhverves fra en, der selv var eller kunne blive forpligtet til at efterkomme påbudet.

Bestemmelserne i stk. 4 - 6 finder anvendelse på foreninger, der er sket før bestemmelsernes ikrafttræden. Bestemmelserne omfatter ligeledes påbud meddelt før bestemmelsernes ikrafttræden. Det skal således bemærkes, at bestemmelserne har tilbagevirkende kraft, jf. nærmere herom i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter forslaget til stk. 4 - 6 er det en forudsætning for meddelelse af påbud, at virksomheden, henholdsvis ejendommen, er erhvervet efter lovforslagets ikrafttræden. Denne betingelse indgik ikke i det forslag, der blev udarbejdet af Jordforureningsudvalget. Når betingelsen imidlertid foreslås indsat i bestemmelsen, skyldes det, at det er Justitsministeriets vurdering, at meddelelse af påbud til den, der før lovforslagets ikrafttræden har erhvervet virksomheden, henholdsvis ejendommen, vil udgøre et ekspropriativt indgreb, der efter grundlovens bestemmelser alene kan ske efter erstatning.

Manglende efterkommelse af påbud, der udstedes - henholdsvis gøres gældende overfor senere erhververe efter ejerskifte - under henvisning til bestemmelserne i forslagens § 83 a, stk. 4 - 6, straffes efter bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 110.

Bestemmelsen i stk. 7 viderefører den tilsvarende bestemmelse i affaldsdepotlovens § 3, stk. 1.

Forslaget til § 83 b:

§83 b foreslås indsat som en ny bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven. Bestemmelsen svarer til § 46 i jordforureningsloven.

Bestemmelsen omfatter udelukkende påbud, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, vedrørende oprydning af forurennet jord, jf. forslagens § 83 c. Bestemmelsen omfatter kun påbud, der udstedes efter forslagens ikrafttræden.

Tinglysning på adressatens regning er en udvidelse i forhold til de nugældende regler.

Bestemmelserne i stk. 7 viderefører den tilsvarende bestemmelse i affaldsdepotlovens § 3, stk. 1.

Forslaget til § 83 c:

Nærværende lovforslag indebærer, at nogle forureninger fortsat er omfattet af bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 4 om forholdet til miljøbeskyttelsesloven. I relation til de jordforurenere, der fortsat er omfattet af